Dosarul nr. 21r-69/23 *(1-22151437-02-21r-10012023)*
Judecător: Valentina Suruceanu

D E C I Z I E
În numele Legii

04 martie 2024 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Oxana Robu
Judecători: Silvia Gîrbu și Stelian Teleucă

A judecat, în ordine de recurs, *în lipsa părților*, recursul declarat de avocatul Pascal *****în interesele condamnatei Macari *****împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești sediul Central din 23 decembrie 2022, potrivit căreia cererea avocatului *****Pascal în interesele condamnatei **Macari** **********privind aplicarea Legii RM nr. 243 din 24.12.2021 „privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova" a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, și –

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanță: 18.10.2022 – 23.12.2022;
Instanța de recurs: 10.01.2023 – 04.03.2024;
Procedura de citare a fost legal executată.

Asupra recursului declarat de avocatul Pascal *****în interesele condamnatei Macari *****împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești sediul Central din 23 decembrie 2022, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,

C O N S T A T Ă:

1. La data de 18 octombrie 2022, în Judecătoria Hîncești, sediul Central, a fost înregistrată cererea avocatului *****Pascal în interesele condamnatei Macari *****privind aplicarea Legii nr. 243 din 24.12.2021, în vigoare 31.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În cererea adresată, condamnata Macari *****a solicitat examinarea posibilității aplicării prevederilor actului menționat indicând că nu este de acord cu decizia Comisiei din penitenciar.

2. Prin *încheierea Judecătoriei Hîncești sediul Central din 23 decembrie 2022* s-a respins cererea înaintată de avocatul *****Pascal în interesele condamnatei Macari *****privind aplicarea Legii nr. 243 din 24.12.2021, în

vigoare 31.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, ca fiind neîntemeiată.

3. *Împotriva încheierii Judecătoriei Hînceşti sediul Central din 23 decembrie 2022 a declarat recurs avocatul Pascal *****în interesele condamnatei Macari *****prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea cu privire la aplicarea prevederilor actului de amnistie în privința condamnatei Macari Veronica.*

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- recurentul consideră hotărârea instanței neîntemeiată din motiv că, careva probe obiective, plauzibile, care efectiv ar confirma prezența unui careva risc de recidivă lipsesc, circumstanțe care fără echivoc confirmă admisibilitatea cererii condamnatei Macari Veronica, motiv din care, respectând prevederile art.art.67, 68, 341-342, 469- 472 din Codul de procedură penală, art.107 din Codul penal şi Legea nr.243 din 24.12.2021 solicită admiterea cererii de recurs declarate, casarea încheierii recurate cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea condamnatei Macari Veronica, privind aplicarea în privința a sa a Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, să fie admisă în totalitate.

4. ***Procedura de citare legală a fost executată.***

Potrivit prevederilor art. 447 alin (1) și (2) Cod de Procedură Penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Reprezentantul Penitenciarului nr. 7 Rusca, procurorul, avocatul și condamnatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe.

Părțile nu s-au folosit de dreptul acordat de a depune referință potrivit prevederilor art.447 alin.(2) Cod de procedură penală.

Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 Cod de Procedură Penală RM privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, spața deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.1, 2 Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

5. Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de *a respinge recursul declarat de avocatul *****Pascal în interesele condamnatei Macari *****împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești sediul Central din 23 decembrie 2022, ca fiind nefondat, reieşind din următoarele considerente.*

5.1. În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 4) Cod de Procedură Penală, (1) Pot fi atacate cu recurs: 4) alte hotărîri penale pentru care legea prevede această cale de atac.

Conform art. 448 Cod de Procedură Penală, (1) Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1), lit. a) Cod de Procedură Penală, (1) Judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

5.2. În conformitate cu art. 469 alin. (1), pct. 15) Cod de Procedură Penală, (1) La executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărîri, şi anume: *15) liberarea de pedeapsă în temeiul actului amnistiei sau stingerea executării pedepsei (art.295 din Codul de executare).*

Potrivit art. 471 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, care stabilește că, *" (1) Chestiunile specificate la art. 469 alin.(1) pct.5), 11) şi 14) se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art.469 alin.(1) se soluționează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituției care pune în executare pedeapsa. .... (2) Temei pentru examinarea chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4) – 7), 11), 12), 14) - 16) şi 18) poate servi şi cererea condamnatului ..."*

5.3. Din materialele cauzei, Colegiul Penal reține că, prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 februarie 2016, Macari *****a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 220 alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată a fost considerată condiționat cu numirea unui termen de probă de 2 ani (f.d.13-15).

Nefiind de acord, procurorul, avocații în interesul inculpatelor au depus apel.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către avocat în numele inculpatei Macari *****și a avocaților în numele inculpatei Negruța Rodica. A fost admis apelul procurorului și casată parțial sentința cu pronunțarea unei noi hotărîri

potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Macari *****a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 206 alin.(2) lit. c) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a practica activități și de a ocupa funcții legate de educația minorilor pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis; *(f.d.16-17)*

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 februarie 2020, au fost respinse ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către Mîrzincu Aurelia în numele inculpatei Negruța Rodica, de către avocații Răileanu Petru și Popovici Oleg în numele inculpatei Macari *****și de către Macari Veronica, de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatei Alexei Elena și de către inculpata Alexei Elena; *(f.d.18-19)*

5.4. Totodată, din materialele cauzei se constată că, condamnata Macari *****s-a adresat către Comisia specială privind aplicarea actului cu privire la amnistie din cadrul Penitenciarului nr. 7 Rusca, solicitând aplicarea în privința lui a prevederilor Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021.

La data de 05 octombrie 2022, condamnata Macari *****a fost examinată în cadrul Comisiei speciale a Penitenciarului nr. 7 Rusca, care a decis de a nu înainta în instanța de judecată demers cu privire la aplicarea actului de amnistie, pe motiv că, pe motiv că, articolul 107 alin. (3) Cod penal, interzice aplicarea amnistiei pentru asemenea categorii de infracțiuni; *(f.d.20)*

Potrivit art. 107 Cod penal (1) Amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. (2) Amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranță şi asupra drepturilor persoanei vătămate. (3) Amnistia nu se aplică în cazul săvârșirii de infracțiuni prevăzute la art. 166^1 alin. (2)–(4), precum şi persoanelor care au săvârșit asupra minorilor infracțiuni prevăzute la art. 171–175^1, 201, 206, 208, 208^1 şi 208^2.

Potrivit art. 272 alin.(1), (2) Codul de executare, în cazul amnistiei, în temeiul art.107 din Codul penal, care liberează condamnatul de executarea în continuare a pedepsei, fie reduce pedeapsa sau o comută, instituțiile şi organele care asigură executarea categoriei respective de pedeapsă examinează aplicabilitatea actului de clemență fiecărui condamnat şi, după caz, cu acordul condamnatului, înaintează un demers instanței de judecată competente conform art.470 Cod de procedură penală. La demers se anexează dosarul personal al condamnatului, dovezile motivelor de fapt şi de drept invocate. Demersul se judecă în condițiile Codului de procedură penală. La demers se anexează dosarul personal al condamnatului, dovezile motivelor de fapt şi de drept invocate. Demersul se judecă în condițiile Codului de procedură penală. Condamnatul este în drept să

înainteze personal un demers instanței de judecată pentru examinarea posibilității aplicării actului de amnistie. În acest caz, instituțiile sau organele care asigură executarea categoriei respective de pedeapsă remit instanței de judecată dosarul personal al condamnatului.

În sensul prevederilor legale enunțate, *amnistia* reprezintă o cauză care stinge raportul penal de conflict sub aspectul pedepsei, ce constă în actul de clemență al legiuitorului care, din rațiuni de politică penală sau socială, renunță la dreptul de a aplica sancțiuni de drept penal persoanelor care au comis anumite infracțiuni.

Justificarea aplicării unui act de clemență, cum este amnistia, prin care persoanele, ce au comis infracțiuni, sunt liberate de răspundere şi pedeapsă penală, necesită evaluarea unui şir de factori cum ar fi: impactul pe care îl va produce asupra societății, componențele de infracțiune şi categoriile de persoane în privința cărora urmează să se extindă actul dat, structura populației penitenciare, efectul pe care îl va produce asupra numărului populației penitenciare, frecvența aplicării unor asemenea acte şi raționalitatea aplicării actului respectiv la momentul dat.

Potrivit art. (1) alin. alin. (1-2), (6) din Legea 243/2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, (1) prezenta lege se aplică condiționat şi exclusiv persoanelor bănuite, învinuite şi inculpate, precum şi persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă şi sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art.2–5, 7, 8. (2) Aplicarea amnistiei față de persoanele condamnate se decide de comisiile speciale privind aplicarea amnistiei în privința persoanelor condamnate (în continuare – comisii speciale), instituite, în acest sens, în cadrul fiecărei instituții care pune în executare pedeapsa, din reprezentanți ai Administrației Naționale a Penitenciarelor şi ai Inspectoratului National de Probațiune. Comisiile speciale se instituie prin ordinul ministrului justiției şi activează în baza unui regulament-cadru aprobat prin ordinul ministrului justiției. (6) Persoana condamnată poate înainta personal sau prin intermediul unui avocat un demers către instanța de judecată privind examinarea posibilității aplicării amnistiei doar dacă a fost refuzată de comisia specială.

Conform secțiunii I, pct. 5 a Statutului executării pedepsei de către condamnați, noțiunea de **„condamnat”** reprezintă **„persoana în privința căreia a rămas definitivă hotărârea instanței de judecată,** prin care aceasta a fost condamnată la o pedeapsă penală privativă de libertate”.

Cu precădere la caz se reține că, potrivit art.7 alin.(3) al Legii pre citate, în cazul persoanei al cărei termen de pedeapsă pentru aceeași infracțiune a fost redus

anterior în temeiul unui act de amnistie sau de grațiere, reducerea repetată a termenului în baza prezentei legi nu poate fi efectuată.

6. Rezumând normele de drept în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal reține că, prevederile Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, se pot aplica persoanelor, în privința cărora sentința de condamnare a devenit irevocabilă, *până la data de 24.12.2021.*

Colegiul penal conchide că, condamnata a înaintat cerere către administrația Penitenciarului nr. 7 Rusca, pentru posibilitatea înaintării demersului privind aplicării actului de amnistie în temeiul Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova în privința sa, așadar în cadrul ședinței de judecată, s-a constatat faptul că, potrivit hotărârii de condamnare, infracțiunea prevăzută de art. 206 alin (2) lit. c) Codul penal, a fost săvârșită de către Macari Veronica.

Or, potrivit art. 107 alin. (3) Cod penal, amnistia nu se aplică în cazul săvârşirii de infracţiuni prevăzute la art. 166[1] alin. (2)–(4), precum şi persoanelor care au săvârşit asupra minorilor infracţiuni prevăzute la art. 171-175[1] , 201, ***206****, 208, 208[1] şi 208[2] .*

Rezumând normele de drept în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal reține că, potrivit hotărârii de condamnare, infracțiunea prevăzută de art. 206 alin (2) lit. c) a fost săvârșită de către Macari Veronica, astfel că nu întrunește condițiile art. 1 și 6 din Legea nr. 243 din 24.12.2021, în vigoare 31.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, deoarece a fost condamnată în baza art. 206 Cod penal, și art. 7 din prezenta lege nu este aplicabil, odată ce art. 107 din Codul penal, interzice.

Colegiul penal conchide că, norma prevăzută la art. 107 alin. (3) Codul penal, este o normă derogatorie, care se aplică direct în cazul soluționării chestiunilor privind amnistia, astfel prevederile art. 107 alin. (3) Codul penal, indică expres că, amnistia nu se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni prevăzute la art. 206 Codul penal, infracțiune la care a fost condamnată Macari *****prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2019 și condamnată la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa activități în domeniul gestionării resurselor umane pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

6.1 Reieșind din circumstanțele constatate în coraport cu prevederile legale aplicabile, instanța de recurs atestă că, condamnatului nu îi sunt aplicabile prevederile Legii 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a

XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, dat fiind că acesta a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 206 alin (2) lit. c) Cod penal.

Chiar și dacă condamnata a fost evaluată psihologic la riscul de recidivă mediu și este caracterizată pozitiv, oricum condițiile pentru aplicarea actului de amnistie nu sunt întrunite, considerente din care instanța nu aplică în privința condamnatei Macari *****prevederile Legii nr. 243 din 24.12.2021, în vigoare 31.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Ca urmare, instanța de recurs constată legală hotărârea Comisiei speciale a Penitenciarului nr. 7 Rusca, din data de 05 octombrie 2022, prin care s-a decis de a nu înainta demers în instanța de judecată pe motiv că, condamnata nu întrunește condițiile impuse de lege.

Deci, contrar alegațiilor recurentului, Colegiul penal menționează că la examinarea cererii înaintate de condamnata Macari *****privind examinarea posibilității aplicării prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021 în privința sa, instanța de fond nu a comis careva erori, iar încheierea contestată este una justificată și motivată.

6.2 În final, instanța de recurs consideră relevantă și jurisprudența CtEDO în materie de amnistie, potrivit căreia Curtea reiterează că amnistiile și grațierile sunt, în esență, o chestiune a dreptului intern al Statelor membre și că, în principiu, ele nu sunt contrare dreptului internațional, cu excepția cazurilor în care se aplică la fapte care constituie încălcări grave ale drepturilor fundamentale ale omului. Cu toate acestea, ea consideră că agresiunea … constituie o încălcare gravă a dreptului la integritatea fizică și psihică și că acordarea amnistiei unuia dintre autorii acestei agresiuni, având în vedere circumstanțele particulare ale cauzei, este susceptibilă să contravină obligațiilor impuse Statului reclamat în sensul Articolelor 3 din Convenție (*Cauza E.G. vs Moldova, par. 44*).

Totodată, Curtea a hotărât că ar fi contrar obligațiilor care îi revin statului în temeiul art. 2 și 3 din Convenție să amnistieze fapte de omor sau de rele tratamente săvârșite împotriva unor civili și a constatat existența unei tendințe tot mai mari, în dreptul internațional, de a se considera inacceptabilă amnistierea unor încălcări grave ale drepturilor omului (*Cauza Marguš împotriva Croației (MC), pct. 122-141*).

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deşi obligă instanțele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurkvs Olanda, 19 aprilie 1994*, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces

echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei*)

6.3 Astfel, Colegiul penal menționează că, motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, aşa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Reieșind cele invocate instanța constată că, faptele menționate constituie o omitere a prevederilor art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului: ”Convenția impune obligația oricărei instanțe de a indica suficient de clar motivele pe care s-a sprijinit. Această exigență, care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiției, nu poate fi întotdeauna înțeleasă că impunând formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al părților. Instanțele naționale sunt obligate să-și motiveze deciziile, ceea ce nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, dar ca o obligație de a se pronunța asupra problemelor cele mai importante ridicate în speță”, a se vedea în acest sens cauza *(Ruiz Torija şi Hiro Balani împotriva Spaniei, hotărârea din 9 decembrie 1994, sau Grigore Vlasia Vasilescu împotriva României, hotărârea din 6 iunie 2006*).

Din interpretarea art.6 CEDO, pronunțarea de către instanță a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligația instanței de judecată de a se expune în hotărârile emise asupra tuturor cerințelor pricinii, precum și asupra argumentelor invocate de către intimat întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz, 26).

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care

fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Prin urmare, instanța de fond just a ajuns la concluzia justă că în privința condamnatei Macari *****nu pot fi aplicate prevederile Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia, dat fiind faptul, că aceasta a fost condamnată pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 206 alin (2) lit. c) Codul penal, fiind în prezența interdicției stabilite expres de art. 107 Codul penal, motiv pentru care Colegiul penal respinge ca fiind nefondat recursul avocatului Pascal *****în interesele condamnatei Macari Veronica, or cererea de recurs declarată nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 444 din Codul de procedură penală, pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat doar dezacordul cu hotărârea contestată, cerințele înaintate nefiind motivate prin careva argumente plauzibile.

7. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod de Procedură Penală, Colegiul Penal va respinge recursul declarat de avocatul Pascal *****în interesele condamnatei Macari *****împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești sediul Central din 23 decembrie 2022, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, încheierea instanței de fond este una legală și întemeiată, iar prin urmare careva temeiuri de casare a încheierii nu au fost reținute.

8. În conformitate cu art. art. 437 alin. (1), pct. 4), 448, 449 alin. (1), pct. 1), lit. a), 472 Cod de Procedură Penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E:

*Recursul declarat de avocatul Pascal *****în interesele condamnatei Macari *****împotriva încheierii Judecătoriei Hînceşti sediul Central din 23 decembrie 2022* potrivit căreia cererea avocatului *****Pascal în interesele condamnatei **Macari** **********privind aplicarea Legii RM nr. 243 din 24.12.2021 „privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, *se respinge ca fiind nefondat, menținând această încheiere fără modificări.*

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Oxana Robu

Judecător: ***Silvia Gîrbu***

Judecător: ***Stelian Teleucă***